

Царь Навуходоносоръ видѣлъ на сзнь единъ големъ и высокъ образъ, на кого то главата была злата, гърдите мѣ сребренны, коремзо мѣ мѣденъ, голените мѣ желѣзни, а ногите мѣ полѣвината желѣзни, а полѣвината перстени: Видѣлъ онъ юще кадъ се откачилъ единъ камыкъ отъ гората, не видѣлъ обаче коя рѣка го скалила и бѣтнала, който като пѣдналъ на землата разбилъ оный образъ и сталанъ на прахъ и пепелъ, и тоя прахъ и пепелъ го разкѣлалъ вѣтрзо, и така се изгѣбилъ оный образъ, щото и мѣстото кече не се познавало каде е било. Уторжеса камень безъ рѣки, и удари образъ, тогда сотрошаса абие скѣдель, желѣзо, мѣдь, сребро, злато, и бысть якъ прахъ и гѣмна жатвенагш, и взатъ а многій вѣтръ и мѣсто не швѣтеса имъ. (Дан. глав. б. ст. ѡд. и ѡе.) Това ме приводи къ големо недоумѣнїе! Защо, когато ногите (на тоя образъ), които были перстени, като се стрѣшили, станали пакъ на земленъ прахъ, то не е чѣдно: Но главата, която была златна, като се стрѣшила, не требаше ли да стане на златенъ прахъ; подобно и сребрените мѣ гърди, не требаше ли да станатъ на сребренъ прахъ: така и мѣденыи мѣ коремъ, не требаше ли да стани на мѣденъ (или бакѣренъ) прахъ; и желѣзните мѣ голени, не требаше ли да станатъ на желѣзенъ прахъ; а пакъ то и златото, и сребротото, и мѣдята, и желѣзото, сичките тѣмъ станали се на земленъ прахъ и пепелъ. Така коисти-